

Hodnocení vedoucího diplomové práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Miriam Obršlíková		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	Animovaná tvorba		
Forma studia	Prezenční	Akad. rok	2018/19
Název práce	Idyla – Dokumentace přípravy, realizace magisterské práce a rešerše		
Vedoucí práce	MgA. Martin Kukul		

Teoretická práce přináležící k diplomovému filmu Idyla Miriam Obršlíkové je textem bohatým, rozbíhající se do mnoha stran a zákoutí. Dozvíme se v ní, jak autorka postupovala při ruční animaci, jak stírala, roztírala, vrstvila a skenovala pastelovou malbu, jak pracovala s papírem, přistupovala k barevnosti, jak vnímá prostor ve snech a ve svém filmu, nebo proč je modrý ptáček na konci filmu modrý. Na skok se zastavíme u Sigmunda Freuda a jeho nejznámější práce věnované snům, vzpomenut bude i Odilon Redon a jeho symbolická díla, ponoříme se ale také do téměř morbidně podrobných, v podstatě deníkových zápisků jednotlivých fází přípravy a výroby magisterského animovaného filmu a to prosím není vše! Autorka také přichází s vlastními tezemi. Jako například, že vědění ve snech, převládá nad viděním, skoro jako by se jednalo o vzdálenou ozvěnu platónských idejí.

Žel pro tuto šíří se autorce nepodařilo udržet jednotný stylistický výraz a tak jazyk práce osciluje mezi odborným a spíše hovorovým slovníkem a žánrově pak mezi texty připomínajícími literární persifláž, recesi, satyru a těmi vážně, upřímně míněnými. Tyto části nejsou od sebe však nijak odděleny a tak je čtenář čte, coby součást jedné plynoucí řeky textu a jejich pravou podstatu tak jen těžko rozliší, natož aby ji ocenil.

Nad to ale text obsahuje i trefné postřehy či citlivě zvolené citace, útočící na čtenářovu imaginaci a intelekt, za všechny uvedu alespoň jednu ukázkou, rozbor Janáčkovy suity z knihy Vladimíra Helferta: „Třetí věta Andante je ohlas Janáčkových dojmů z jezera Stahremberského, kam zajel z Oettingen. První díl je vybudován na pětidílném motivu, jehož zvlněný ráz vznikl nepochybně pod dojmem z jezera.” Takováto citace může jistě rezonovat, na mě takto zapůsobila rozvlněnost, houpavý, pableskující neklid jezerní hladiny inspiroval Janáčka k hudebnímu snění... S podobným přeléváním mezi tvary, obrazy a zvuky se v práci setkáváme vícekrát. Autorka je užívá ve svém literárním scénáři, ve kterém popisuje jednotlivé obrazy svého snímku ve spojení s hudbou. Obraz se v jejím provedení stává jakoby zrcadlením Janáčkovy hudební skladby do skladby obrazové...

Miriam Obršlíková zde převádí do gest a pohybů kamery proměny frázování, gradaci, nástupy jednotlivých hudebních témat či jejich přelévání a utichání. Materializuje je do barev a obrazových proměn.

Tento motiv prolínání zvuku do obrazu také příjemně koreluje s fragmentem z Freudova Výkladu snů, který autorka ve své práci vzpomíná: „Jako příklady ze své praxe uvádí mimo jiné pacienta, který se ve svém snu ocitl u jídelního stolu s jakýmsi obrem, jenž k obědu chroupá neloupané vlašské ořechy. Tento zvuk chroupání spáče po následném procitnutí identifikoval jako klapot koňských kopyt, přicházející do jeho ložnice otevřeným oknem.“

Tedy klapot kopyt se promítl do zvuků obrovy hostiny a tóny Janáčkovy Idyly zase do obrazů, ze kterých povstal animovaný magisterský film Idyla.

Teoretická práce Miriam Obršlíkové obsahuje momenty, které stojí za to číst, vědět o nich, vidět je, zároveň by si ale zasloužila důslednou kontrolu jazykového korektora a snad i více času a péče na zpracování poznámek od vedoucího teoretické práce i ty by, jak si sám neskromně myslí, výsledku prospěly.

Práci navrhuji k obhajobě s návrhem stupně hodnocení C, dobře

Kontrola plagiátorství byla negativní – systém našel shodu 0 %.

Návrh klasifikace: **C - dobře**

Ve Zlíně dne 30. 5. 2019

.....
podpis vedoucího práce